

CAO News 5

Horolezecký časopis severočeského regionu č.094

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 094

-- Since 1999 --

Květen 2007

PROČ BOULDERING?

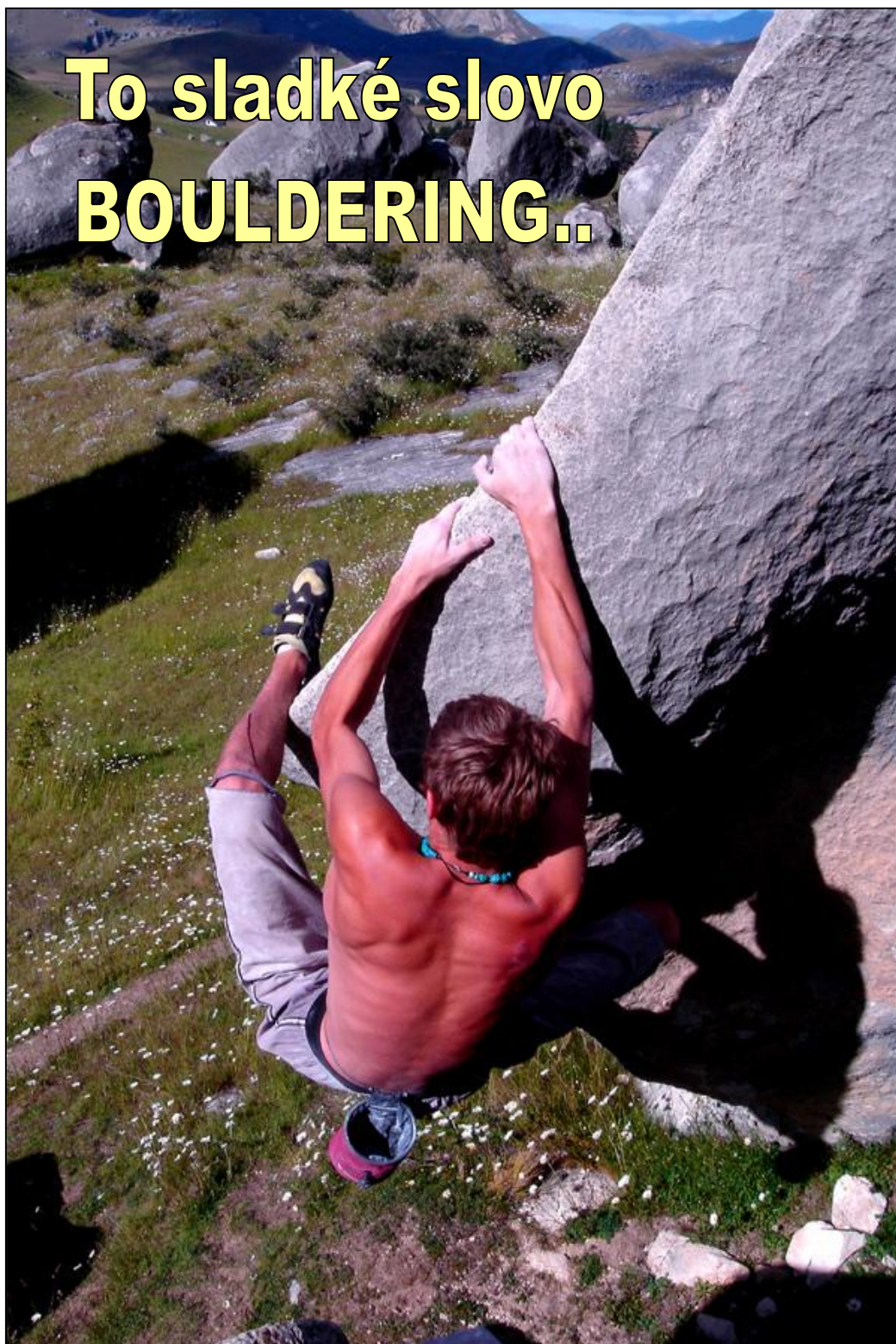

BERND
ZANGERL

„Protože je NEJ! Je o síle, je o soustředění. Svě tělo můžeš dohnat až k nejzazším hranicím, zkoušet můžeš ty nejtěžší možné kroky. A přitom je to větší relax, než sportovní lezení. Je to o lidech, co to baví, cestují za svými projekty, popijí cappuccino a mluví jen o zajímavých věcech. Miluji pohled na budoucí linie, u kterých nevíš, bude-li možné je přelézt, či ne...“

V tomto čísle

- ✓ Bouldering Jana Horáka
- ✓ Bouldering v Dubských skalách
- ✓ Belgický král Albert I
- ✓ Ceredo - Nago
- ✓ Staletá výročí našich věží
- ✓ Alpiniáda – běh na Sněžku
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Jan Horák při boulderingu v Castle Hill na Novém Zélandu. Foto © 2006 Pavla Pavlíková

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Jako vrchní eunuch jsem se pyšnil mezi lepými děvčaty 2.5.2007 na květnové klubové schůzi. První totiž dorazily naše ženy, zatímco chlapi se tradičně trousili, jak švábi na pivo :o)

Petr Kučera se dokonce předem přišel podívat na situaci na terásce, aby správně zvolil adekvátní dopravní prostředek. To **Ivan Náhlík** už předem vyhržoval jakousi neurčitou smrtí, která se ovšem, stejně jako Ivan, jaksi nedostavila..

Program květnové schůze:

- **Nejblíží akce.** Blíží se termín Prachovské 24 hodinovky. Vypadá to, že útrapy z minulého ročníku byly zapomenuty a kdosi si zase pohrává s myšlenkou na letošní účast. Červenáček zase shání masy na Rocking, který se tentokrát odehraje na Bořni a na dohled jsou tradiční horolezecké srazy. Největší akcí bude HUDY cup 2007 – boulderingové závody na Sněžníku s pompózní „After Party“ v Ostrově.
- **Návštěva Igora Kollera.** Předseda Jamesu plánuje krátkou zastávku na horolezecké chatě v Labáku cestou z festivalu v Trentu. (Pozn. Plánovaná návštěva Igora Kollera a rozhovor bohužel nevyšel – rýsuje se ale náhradní varianta..)
- **Jachtařská sekce.** Je teplo a fouká. Přesně tohle je ten ideální začátek jachtařské sezóny. Jachtaře (**Melena, Kučeru, Dědka..**) svědělly dlaně už během schůze..
- **Různé.** Novinky v Labáku; nové cesty; první plány na letní Alpy; fotky z akcí; Jeremyho nová silnička; Šafiho nový bike; Ivíkovo a Hasičovo tajné oblasti atd., atd..

S příchodem jara jsme se rozjeli za plněním svých lezeckých plánů po různých oblastech doma i v Evropě. Naším cílem bylo Arco, Frankenjura, Nago, Ceredo; doma Děvínské poleš, Příhrazy, Petrohrad, Sosnová a samozřejmě domácí píseček.. Nikdo určitě nezapomněl reportérský zápisník doma, takže se budeme společně těšit na veselé zážitky z cest..

Vrcholová krabice v zapadajícím slunci na vrcholu Střední věže na Vrabinci. Končí další pěkný den ve skalách..

Horám zdar!

Bouldering

Jak ho vnímám já..

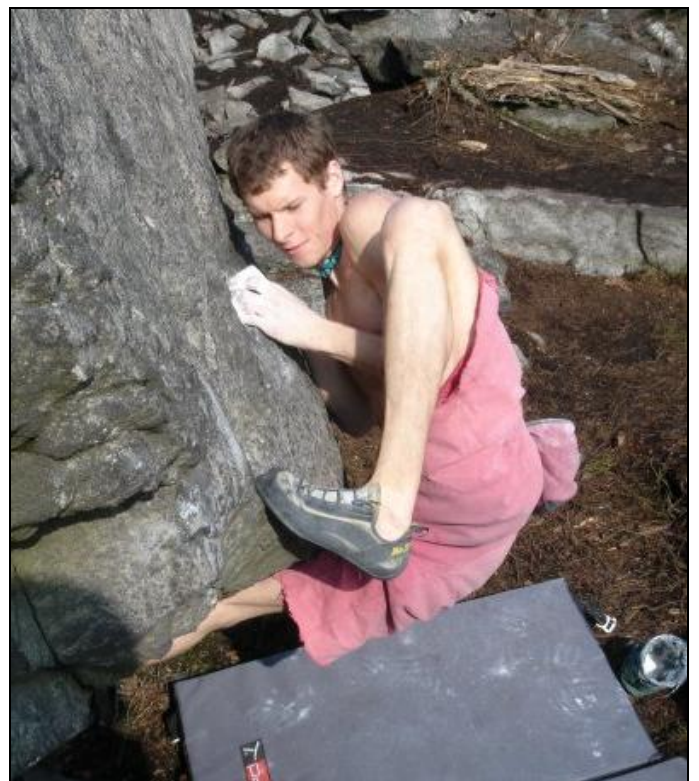
Jan Horáček Horák
CAO Děčín

Myšlenky jsou někde, asi ve skalách a prsty místo na klávesnici šmátrají po sklenici s mojitem. To jsem to dopracoval. Snažím se najít vytříbený jazyk a vzpomenout si na originální sloh, kterým jsem prý kdysi psával. Tak to alespoň říkal Jirka, když mě před několika týdny, spíše měsíci, žádal o článek o boulderování.

Co si budeme nalhávat. Já jsem ten poslední, kdo může o boulderingu psát. Možná z pozice nymanda, který bouldereje teprve pár sezón. Tak to tak berte.

Ani nevím, kdy jsem s tím začal, ani nevím proč. Ten důvod bych možná tedy tušil. Postupem času, dalo by se to říct, čím starší tím bázlivější, jsem zjistil, že být větší vzdálenost nad kruhem mi nedělá dobře. Také jsem zjistil, že cesta delší jak 10 metrů mi dělá problémy. Maximálka ta by občas i byla, ale vytrvalost žádná..

Nejdříve jsem okukoval lehký bouldery na Sněžníku a s respektem hleděl na Jiřího, což je kapitola sama o sobě. Totiž Jiří, ač postavou malý, lezecky je někde mezi pánem Bohem a Hudym. Pro znalý problému - Jiřík si dá na rozlezení The Best of Direct v sandálech. Jo na OS... To mě kdysi dávno pěkně dožralo. Další věc, co je o Jiříkovi potřeba vědět je, že neleze. Teda on leze, ale tak třikrát až čtyřikrát do roka..Většinou vaří čaj. A to mě dožralo ještě víc. Člověk, který leze tak málo, mě strčí do kapsy a ještě tak suše.

Sněžník – mnoho boulderů pohromadě a hodně kvalitní písekovec..

To mě začalo hodně motivovat a na Best'áka jsem zajel. Se sklopenýma ušima a s velkým odhodláním zas odjel. Tak několikrát. Začátek dobrý, prostředek dobrý, ale dostat prdel přes hranu a postavit se, to bylo nad mé síly. Čím víc mi to nešlo, tím víc jsme tam jezdili a já měl pocit, že mě musí Pavla zabít. Jí totiž boulderování absolutně nebavilo a neviděla v tom smysl.

Pavla zakouší slasti boulderinku – rozdírání kůže o hrubou žulu..

A pak jednou – jak nic, šup a už to bylo. Přišlo mi to jednoduchý. To mi dodalo hodně sebevědomí. Ono je to jenom za 7A nebo co, ale pro mě to tenkrát bylo něco. 6C jsem začal celkem dávat, 7A mi přišly lezitelný a občas jsem udělal i nějaký ten krok v 7B.

Druhé mojito...

Pak přišel bláznivej nápad. Na lezci jsem viděl fotku nějakýho boulder šutru a ten mě strašně nadchnul. Někáký Castle Hill nebo co. Začal jsem hledat víc informací, zjistil že vedle je ještě Spittle Hill. Tak jsem přemluvil Pavlu a společně s ní odjel boulderovat na Nový Zéland.

Boulderový Eden na Novém Zélandu..

Jak to popsat, aby to bylo přesný a výstižný. Představte si hory a kopce bez stromů, téměř vše porostlé trávou vyžranou od ovcí. Mraky kopretin. Kam oko dohlédne. Prostě všude. A

na té ohromné louce tisíce šutrů, kamenů, skal.. Prostě bouldrovací ráj.

Když jsem to uviděl, spadla mi čelist. A spadla ještě hlouběji, když jsem měl problém v bouldrech za V3. Bylo to úplně jiný, než na Sněžníku. Lezení po oblinách, samý mantel (bazénový výlez), nikde žádná římsa. Čekal jsem, že budu potřebovat sílu v prstech, ale vůbec. Spíš velký dlaně a odolnou kůži na bříše.

Bouldering občas hodně bolí..

Druhý den mě bolely svaly, o které jsem byl přesvědčený, že je máj jen tak nakreslený v chytřejch knížkách, ale že já je určitě nemám. Bolely mě nohy zezadu, ramena, záda, břicho, jen prsty a předloktí ne.

Časem jsem přizpůsobil styl a začal lízt i věci o kousek těžší. V6 celkem v pohodě, V7 jak který a V8 jen pár...

Pochopte, nepíšu o Rost'ovi, který leze 8C jedno za druhým, ale o sobě, co jsem vděčný za každý 7 bėčko.

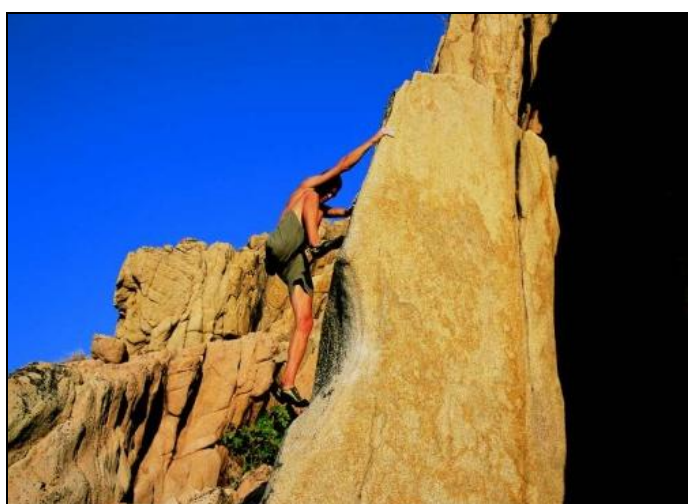
Boulderování mi hodně pomáhá i při lezení s lanem. Když vím, že v pohodě přelezu těžší boulder, než je nejtěžší místo v dlouhé cestě s hákama, uklidním se a většinou je to na pohodku. V této chvíli se snažím najít způsob, jak se do Castle Hill přestěhovat. Třeba zvládnou všechny ty mantly a oblíny...

Zpět doma začínáme objevovat, již objevené, tedy Petrohrad. Podle průvodce se orientujeme pomalu, ale jistě. Nejdřív si zase zvykám na styl a materiál, tedy hlavně na to, že dýl jak 2 hodiny tam nevydržím. Já bych teda vydržel, ale kůže na prstech mě většinou opustí mezi 90. a 110. minutou.

Petrohrad – sektor Trio

Zase je tu Jiřík, který jede jen tak na odpoledne, dá si na rozlezení něco jako 7B+, na OS 7C a jede domů. To mě zase motivuje a je to snad pořád dokola.

Bouldering na Korzice..

Letošní zima bouldrování hodně přála, ne však moje šlacha na prstě. Celý podzim jsem ji přemlouval, aby vydržela všechny závody v MAMMUTU, což sice ano, ale pak au au a tři měsíce led a lejzr.

Teď pomalu, ale jistě zase funguje, a tak hurá do další sezóny...

Boulderové hrátky

Klasika s boulderatkou:

JUMP z balvanu na balvan:

Anebo o něco výš – Highball:

Foto © Jan Horák a Pavla Pavlíková

Bouldering v Dubských skalách

Nové oblasti v Sosnové a Měsíčním údolí..

Martin Čermy Čermák
Skalka

Bouldering v Sosnové u České Lípy se začal provozovat už někdy počátkem 90. let minulého století, kdy **Václav Vendyš Krycmar** (bohužel již po smrti), **Martin Skřivan** a **Robert Gartner** objevili zdánlivě hladké stěny starých pískovcových lůmků za autodromem v Sosnové. Kdysi se tu těžil stavební materiál pro okolní obce a pak celou oblast zabrali Rusové, kteří si do stěn jednoduše vysekali díry a rýhy pro zbudování různých přístřešků. Výše jmenovaní lezci zde vyrobili několik boulderů a tréninkových cest. Bohužel to ale ještě nebyl ten správný bouldering, jelikož použili hrubou sílu a vysekali sem tam nějakou díрку..

V dalších letech jsem začal i já objevovat další kameny a stěny v lesích mezi Sosnovou a Srním a vylezlo se pár zajímavých směrů jako Automotodrom 7A+ traverz nebo Zatmění 7B+.

Sektor Smetišť nabízí záludnou puklinku v jinak kompaktní stěně s názvem **Valentýnský nářez 6B**. Valentýnský podle data vzniku..

Větší zájem o místní bouldery začal vlastně až díky letošní teplé zimě, kdy začali boulderovat i českolipští lezci jako **Vladimír Svítek**, **Karel Vondrouš** nebo již zmiňovaný **Robert Gartner**, a tak přibýlo mnoho věcí, lehčích i těžších.

V Sosnové naleznete sotva dvoumetrové stěny, ale také velmi morálové, až devíti metrové, highbally. Klasifikace se používá boulderová Fb.

Doporučit mohu sektor Kout, což je asi sto metrů dlouhý masiv, kde je dost směrů pro všechny od 3 do 7B+. Za zmínku určitě stojí traverz Grand Prix - čtyřicetimetrový (!) vytrvalostní nářez s velice špatnými stupy. Byl nejprve přeledený po částech, takže má několik variant nástupů a ukončení. Z lehčích cest jsou pěkné například Na hranu 5C, Come On 6A+, Kindervarianta 6A+ nebo trochu morálovější hrana Moje radost, vaše smrt 6B+.

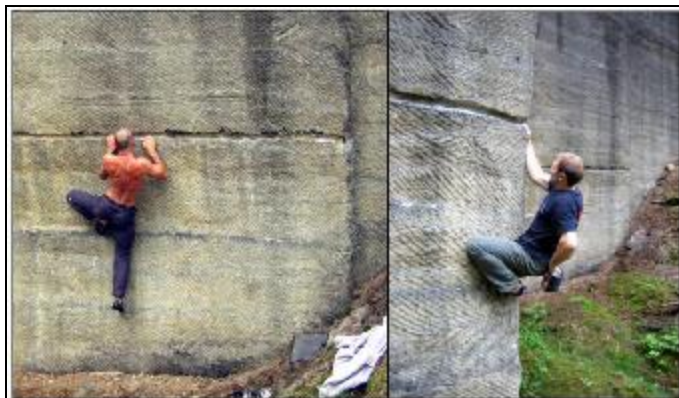

Pohled na střední část sektoru Kout. Rusi vysekaná vodorovná puklina je zdrojem úžasných traverzů mnoha variant. Kdo to zvládne zleva na konec i zpět, připiše si cestu **Grand Prix** za nezanedbatelných **7B+**..

Nejlepší přístup k tomuto sektoru je z osady Sosnová. U hospody Na růžku odbočíte směrem k autodromu, podjedete hlavní silnici a zaparkujete u lesa hned u cesty. Po lesní cestě vpravo půjdete asi 100 metrů a pak doleva nahoru na nevýrazný hřeben (půjdete okolo sektoru Amfiteátr), kousek po hřebeni a zleva sejdete do sektoru Kout. Od auta asi pět minut chůze.

Dalším zajímavým sektorem je Trojhran a Smetišť. Zde je asi 16 boulderů od 3 do 7B. Za vyzkoušení stojí parádní Hrana snů 7B nebo puklinka Valentýnský nářez 6B, z lehčích třeba Velký prd 5B nebo Pěkná stěnka 5C.

Sem se nejlépe dostanete, když z hlavní silnice (Česká Lípa - Doksy) odbočíte u autodromu na Okřešice, projedete okolo hřbitova a zaparkujete vpravo na parkovišti u autodromu. Odtud se dáte po široké lesní cestě asi 300 metrů, pak odbočíte doleva do mírného kopce a asi 80 m ke stěnám. Od auta cca sedm minut.

Nikde vám tak rychle nenatečou bandasky, jako při traverzech v téhle umělé liště téměř bez nohou. Vlevo **Jiří Chára** v cestě Kindervarianta 6A+, vpravo já v Umělém traverzu za 7A.

Boulderů je tu samozřejmě více, většinou jsou označeny malou šipkou a taky zbývá spousta panenských kamenů a stěn. Pro ty, co nebudou chtít jen bouldrovat, je tu i pár věží - Bábovka, Věž přátelství..., popsaných v průvodci Dubské skály.

Vladimír Šiška Svítek v nádherné technické cestě Život na hraně 6B.

Další možnost boulderingu je u obce Srní. Když pojedete z České Lípy po hlavní na Doksy, tak před Zahrádkami odbočíte vlevo na Srní a asi po dvou kilometrech je vpravo u silnice paseka s vysokou skálou (Větrná bába). Pod ní jsou tři balvany. Zaparkovat se dá vlevo u pískovny.

Je tu celkem 17 boulderů mezi 3 - 7C, např. Karlova hrana 6A, Levý boulder 5A, Kuspokus 7A a další. Na Větrné bábě se dá zalézt i s lanem, je tu pět cest do klasifikace VIIIb..

Měsíční údolí

Druhou oblastí, s kterou bych vás chtěl seznámit, je Měsíční údolí. Je to pískovcová oblast popsaná v průvodci Dubské skály a mimo lezení s lanem se tu dá i dobře zabouldrovat. Nachází se tu sedm kamenů s asi 40ti směry od 2 do 7C. Dva nejzajímavější bloky (Asterix a Obelix) najdete hned u cesty. Jsou z velmi hrubého a pevného pískovce, leze se většinou po oblínách a železných kyzech.

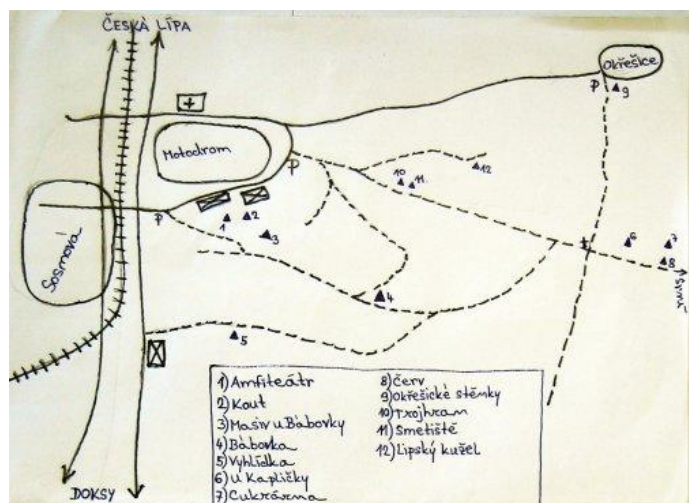
První směry byly přeženy již v letech 1992 – 1993. Šlo většinou o lehčí věci a v poslední době přibýlo i pár těžších. Mezi ty nej patří vyzývavá Gillova hrana 6C, Panoramix 6C+ - rajbas s jedním chytem a zajímavou fintou, totální oblina Maxitraverz 7C, silově technický Siloměr 6C+, oblá bouračka 7B+, skok za jednoprvstovku v Idenfix zleva 7A nebo pěkná Pohádková 5B.

Přístup nejlépe od obce Stranné u Blíževedel, kde zaparkujete a vydáte se po zelené značce směr Hvězda. Po asi 1,5 km dojdete pod známou skalní oblast Blíževedly (pěkné věže, možnost lezení s lanem), pokračujte po zelené až asi po 200 m vyjdete z lesa na louku. Zde pokračujte doprava podél lesa až na konec louky a dál po lesní cestě údolím. Vpravo jsou bloky Asterix a Obelix a když půjdete ještě dál, tak ve svahu pod masivem Čínská zeď, jsou další tři balvany (Špičák...). Jeden balvan – Idenfix (3+, 6A+, 7A, 7B+), leží u věže Oblázek, v lese na kopci nad odbočením na louce.

V samotném Měsíčním údolí je spousta masivů se 120ti cestami až do stupně IXb-c. Nutno ovšem podotknout, že ne vždy v pevné skále. Dobře si tu zalezou sedmičkoví a osmičkoví lezci. Z cest můžu doporučit Azuro VIIIb, Zlatá horečka VIIIb, Říše středu VIIc, Zlatá stezka VII, Měsíční moře VIII, Videňský valčík VI, Rekviem VIIIc nebo těžší Monza Ixb. Všechny jsou dobře odjištěné kruhy, ale zkusit můžete i další.

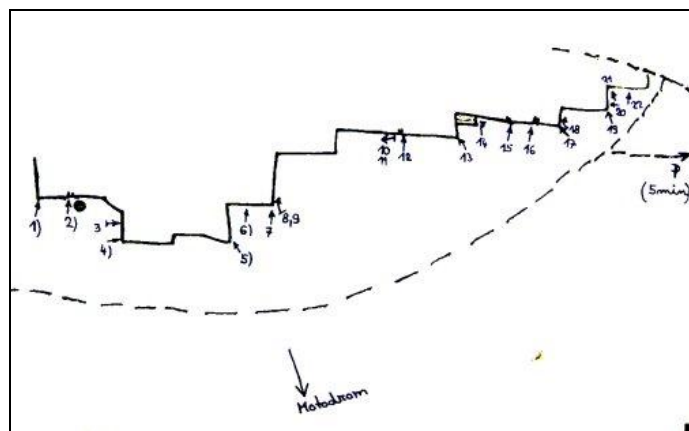
Tak si dobře zalezte..

Sosnová u České Lípy – plánek oblasti

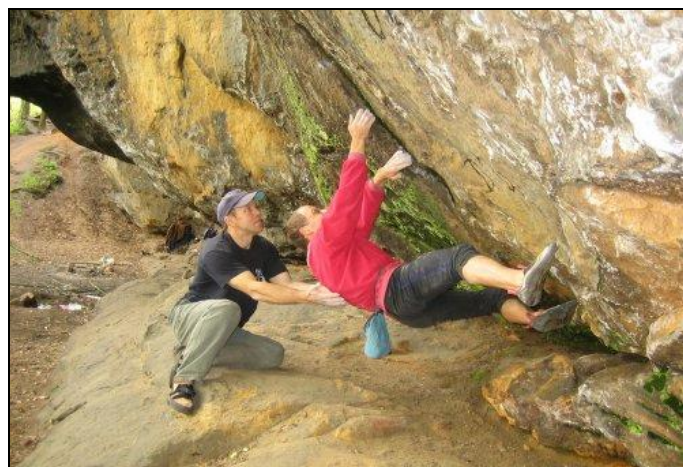
Celá oblast je doslova protkána hustou zmlčí cest a pěšin, tudíž orientace je někdy složitější. Také mapa v průvodci Dubské skály, není úplně přesná, takže do plánu jsem zakreslil jen hlavní cesty a markantní orientační body.

Sektor Kout

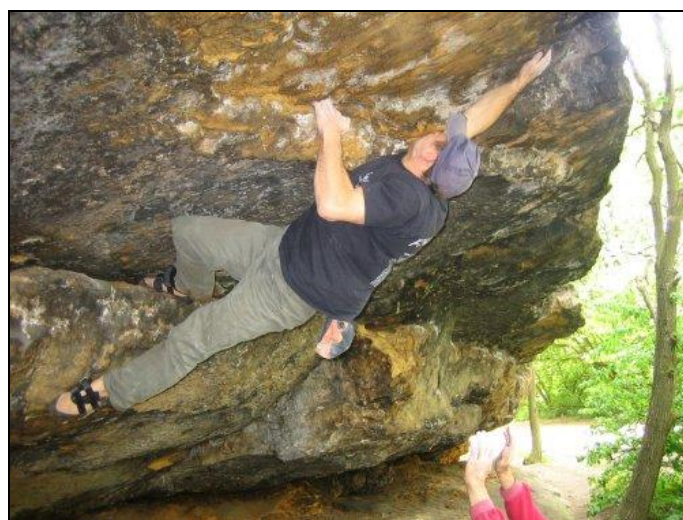

Sektor Kout nabízí 100 metrů hladkých kolmých stěn. Vede zde 22 boulderů a několik variant. Přístup je z osady Sosnová. U hospody Na růžku odbočíte směrem k autodromu, podjedete hlavní silnici a zaparkujete u lesa hned u cesty. Po lesní cestě vpravo půjdete asi 100 metrů a pak doleva nahoru na nevýrazný hřeben, kousek po hřebeni a zleva sejdete do sektoru Kout. Od auta asi pět minut chůze.

- 1) **Krajní hrana**, zleva **4**, zprava **5B**
- 2) **Společenstvo koutu 6A**, ze sedu **6B** (Vlevo od stromu po hrance.)
- 3) **Come On! 6A+**, **SD 6B** (Podél trhliny vpravo, bez kamene dole.)
- 4) **Schody 3**
- 5) **Za stromem 3** (Po ostré hraně.)
- 6) **Natřikrát 5A** (Stěnou přes římsoy.)
- 7) **Hard Grit 6B+** (Ostrou hranou, 8m!)
- 8) **Umělý traverz II 7A** (Od hrany do kouta.)
- 9) **Závodní dráha 7B** (jako 8) a pokračovat v liště až na konec.)
- 10) **Umělý traverz I 7A** (Traverz v liště do druhého kouta.)
- 10a) **Kindervarianta 6A+** (Umělým traverzem na hranu a zpět.)
- 11) **Grand Prix 7B+** (Závodní dráhou tam a zpět, 40 metrů!)
- 12) **Highline 6C+** (Po hrance do trhliny, 8m!)
- 13) **On the Edge 7A+**
- 14) **Sovětských asfaltérů 5C**
- 15) **Čistič Viktor 6C** (Trhlinkou.)
- 16) **Vozembouch 7A+** (Po odseklé hrance.)
- 17) **Moje radost, vaše smrt 6B+**
- 18) **Traverz nikam 6A** (Krátke hranou do lišty a v ní doprava.)
- 19) **Na hranu 5C**
- 20) **Nakopnutí 5C** (s rozběhem), ze stopy **6B**
- 20a) **Skopnutí 7A+** (Nakopnutí ze sedu.)
- 21) **První koutek 5B**
- 22) **Natahovák 6B**

Pekelná stěna – **Vláďa Svítek** v silovém boulderu Semtex 6B+

Bouldery v jeskyni před vstupem do údolí Peklo (sektor Pekelná stěna). Toto je zatím nedoležený projekt – několik nepřijemných skoků a dlouhých přešahů ve stropě se špatnými chytý..

Poznámka:

V Dubských skalách se bouldruje i jinde, například v údolí Peklo, na Malém Vlhošti, Bílých kamenech, u Husy... O tom třeba někdy příště nebo mne můžete kontaktovat na e-mailu cermy@centrum.cz. Většinu boulderů naleznete také v databázi na www.lezec.cz.

Plánky © **Martin Čermák**; foto © 2007 **Jiří Chára**

Belgický král Albert I

Oblíbený panovník-horolezec...

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

Král Albert I (*na snímku*) se narodil roku 1875. Během své vlády byl velice oblíbeným panovníkem a dodnes je v Belgii jeho jméno připomínáno téměř na každém kroku. Přitom se králem vlastně stát ani neměl.

Jeho předchůdcem byl král Leopold II, který měl jediného syna, rovněž Leopolda. Ten bohužel zemřel již v útlém věku, a tak se následníkem trůnu stal králův mladší bratr Filip, vévoda flanderský. Princ Filip se oženil s Marií von Hohenzollern-Sigmaringen a měli spolu dva syny – Baudoina a Alberta. Smůla však královský rod neopouštěla ani nadále – předčasně zemřel princ Filip a v roce 1891 i jeho starší syn Baudoin. Následnictví tak přešlo až na královo nejmladšího synovce Alberta, který po smrti Leopolda II, v roce 1909, na trůn skutečně usedl.

Po vypuknutí první světové války se král Albert I nesmířil s okupací své země a Belgie statečně bojovala za svou nezávislost na straně spojenců. Sám Albert byl po celou dobu války vrchním velitelem belgické armády a po mnoha vítězných bojích získal zaslouženě pověst národního hrdiny. Po válce se zasadil o přijetí všeobecného volebního práva.

S horolezectvím začal až ve svých 30 letech, v roce 1905. Společně s horským vůdcem se zvláštním jménem Albert Supersaxo, zdolali například Piz Berninu (4.048 m n.m.) a do své korunovace stihl i mnoho dalších klasických alpských túr. Nástup na trůn a první světová válka, znamenaly na čas konec jeho horolezeckým expedicím.

horolezeckou etapu, která vrcholila velkými podniky v nejtěžších stěnách Dolomit, centrálních Alp nebo zdoláním klasických cest na Aiguilles de Chamonix. Tato lezecká perioda trvala do roku 1928.

Třetí etapa, ukončená až královo tragickou smrtí, byla poznamenána trendem tehdejší doby – do hor se začalo chodit bez, do té doby nepostradatelných, horských vůdců a také mnohými sólovými pokusy. V roce 1929 byl král Albert pozván jako čestný host na lyžařské závody do Mürrenu a zde se seznámil s Walterem Amstutzem, který toho roku soutěž vyhrál. Mezi muži, přes velký věkový rozdíl 27 let, vzniklo přátelství a brzy společně vytvořili i výbornou lezeckou dvojici, často doplňovanou o společníky velice zvučných jmen jako například Hanse Stegera s Paulou Wiesinger. Lezli v Berner Oberlandu, Walliských Alpách, oblasti Mont Blancu, Dolomitech, Engadinu a mnohde jinde.

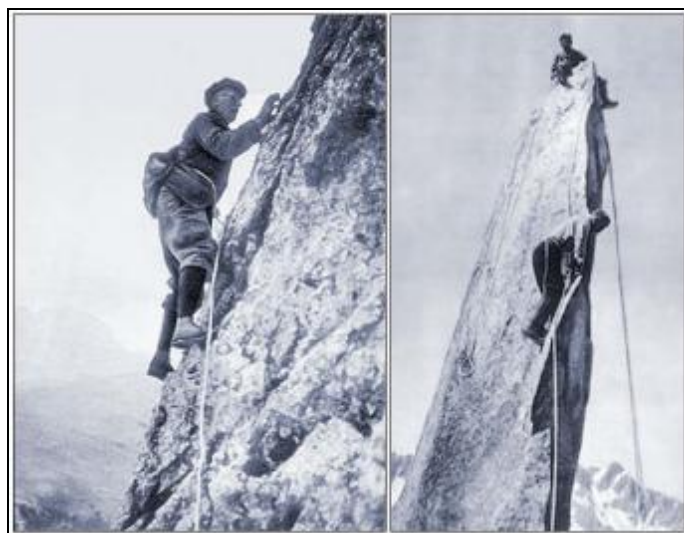
Na snímku vlevo jsou král **Albert I** a horští vůdci **Angelo** a **Giuseppe Dimai** při odpočinku v sedle Diavolo v Dolomitech. Fotografii pořídil 24. července 1930 by **Aldo Bonacossa**. Vpravo je **Paula Wiesinger**, **Albert I** a **Tita Piazz** na vrcholu Sasso Pordoi v květnu 1932.

Král Albert I byl od roku 1919 čestným členem Clubu Alpin Français, British Alpine Club a exklusivní „Groupe de Haute Montagne“. Později se stal členem Clubu Alpino Accademico Italiano, který přijímá nové členy na základě mimořádně obtížných výstupů. Albert byl také lezeckým patronem Clubu Alpin Belge.

Na fotografii z léta 1908 stojí zleva **Charles Lefébure**, **Benedikt Supersaxo**, **princ Albert** a **Aloys Supersaxo**. V tomto složení zdolali tehdy vysoce ceněný Matterhorn, který je vidět za jejich zády.

Do hor se vrátil dva roky po skončení války a opět naplno. Zejména ve Švýcarsku a Tyrolsku absolvoval velice obtížné výstupy. V Albertovo životopise v Královském vojenském muzeu v Bruselu popisují tyto výstupy jako jeho druhou

Vlevo vyvádí **Albert I** těžkou délkou v severní stěně Punta Santner v Dolomitech. Vyfotil 8. září 1931 jeho častý spolulezec **Walter Amstutz**. Králi bylo 56 let. Vpravo leze Albert I krásnou jehlu Salbitnadel v Gotthardu. Z vrcholu ho jistí věhlasný **Hans Steger**. Snímek je z června roku 1932.

Známky horolezecké aktivity krále Alberta nesou dodnes mnohé světové hory:

V oblasti Chamonix byl po smrti krále přejmenován Západní vrchol Aiguilles (2816 m) na Pointe Albert.

V oblasti Val di Mello vylezli 6. října 1933 horolezci Aldo Bonacossa a Giusto Gervasutti na dosud nepojmenovanou věž a nazvali ji Torre Re Alberto (2732 m).

Třetí nejvyšší vrchol Ruwenzori, nazývaný střecha Afriky, nese jméno Pointe Albert (5088 m); stalo se tak během prvovýstupu který uskutečnil Club Alpin Belge (CAB) v roce 1932, při své první expedici do této oblasti.

SZ hřeben na Hübschhorn (3192 m) je známý jako Belgický hřeben. Prvně byl zdolán králem Albertem a vůdci Albertem a Benediktem Supersaxo 12. června 1913.

Také známá chata pod „Vajoletkami“ v Dolomitech nese královo jméno: Rifugio Re Alberto I (2612 m)

Další horská chata Refuge Albert Ier (2702 m) byla vybudována roku 1930 Belgickým alpským klubem (CAB) na úpatí Aiguilles du Tour v Chardonnet nedaleko Chamonix.

Roku 1920 byl v Chamonix přejmenován Hôtel de Milan na Hôtel Albert Ier.

Zde je výběr z hlavních vylezených túr:

Piz Bernina - prvovýstup SV hranou na Piz Caral (s manželkou Elizabeth a vůdci Martinem Schocherem a Benediktem Supersaxo)

Normální cestou na Ago di Sciora, Piz Bacone, Salbitschijen a Salbit needle,

Jungfrau - cestou Rottal ridge,

Kleines Wellhorn - JV stěna,

Matterhorn - hřebenem Hörnli,

Monte Rosa - Normální cesta,

Prvovýstup SV hřebenem na Hübschhorn,

Přechod Aiguille du Grépon,

Přechod Grand a Petit Dru,

Fleischbank - JV stěna (cesta Wiessner-Rossi),

Predigtstuhl - Západní stěna (cesta Fiechtl-Weinberger) a Východní stěna (Dülferova cestou),

Totenkirchl - V stěna (Dülferova cesta),

Cima Grande di Laveredo - V stěna,

Cima Piccola di Laveredo - S stěnou a V stěnou Innerkoflerovo cestou,

Cima Piccolissima di Laveredo - Preussova cesta,

Přechod Cimon della Pala,

Tofano di Rozes - J stěna,

Marmolada - J stěna,

Punta Fiames - J stěna,

Roda di Vael - V stěna,

Torre Venezia - Z stěna (cesta Castiglione),

Sass Pordoi - J stěna,

Crozzon di Brenta - SZ stěna (Preussova cesta),

Cima della Madonna - SZ stěna,

Sassolungo - S stěna,

Druhá věž Selly - SZ hrana,

Přechod Vaiiolet Towers,

Campanile Basso - Preussova cesta, 14. výstup,

Croz dell' Altissimo - JZ stěna,

Catinaccio - S stěna (Piazova cesta)

a mnohé další..

Tragický pád

Dne 17. února 1934 šokovala celý svět tragická zpráva. Belgický král Albert I se zabil po pádu, když se sólovým výstupem pokoušel zdolat skalní věž "Roche du Vieux Bon Dieu" v jeho oblíbené domovské lezecké oblasti Marche-les-Dames v údolí řeky Meuse nedaleko Namuru. O skále se tvrdilo, že je nelezitelná a dnes nese královo jméno - Rocher du Roi Albert.

Z piety a z úcty k milovanému panovníku-horolezci je zde zakázáno lézt...

Marche-les-Dames - na obrázku vlevo si král Albert I prohlíží dosud nezlezenou stěnu výmluvně nazývanou «Rocher inaccessible». Pohlednice vpravo zobrazuje prostý bílý kříž umístěný sem po tragickém pádu onoho 17. února 1934..

V jeho biografii v Královském vojenském muzeu v Bruselu si můžete přečíst tato slova:

„Byl odvážný, spravedlivý, šlechetný, přímočarý, lidský, uměl se plně ovládat. Byl excelentním sportovcem a nikdy se nezalekl žádné výzvy, nezáležíc, jak velká byla. Všichni vůdci i všichni horolezci jej respektovali, oceňovali, milovali a obdivovali. Hovořil stejně laskavě a s porozuměním ke každému, ať to byl pastýř, taxikář nebo republikánský vůdce Tita Piaz. Vážil si svých druhů a miloval čas v míru a kráse hor a nádheře alpských svahů. Jen horolezectví mu dávalo skutečnou volnost...“

Vlevo belgický král **Albert I** na horách v červenci 1930. Pouhé dva dny po jeho smrti, 17. února 1934, vztyčili horští vůdci ze Chamonix belgickou vlajku na jedné z bezejmenných jehel horské skupiny Aiguilles de Chamonix a pojmenovali ji na jeho počest Pointe Albert. Fotografii pořídil známý horolezec a spisovatel **Roger Frison-Roche**.

Poznámka pod čarou:

Jablko nepadlo daleko od stromu ani v případě krále Alberta. Jeho syn a pozdější král Leopold III byl rovněž vynikající horolezec..

Král Leopold III, syn Alberta I, před chatou Engelhorn. Po jeho pravici je Eveline Palmer, žena Waltera Amstutze, který fotil a Leopoldova žena, královna Astrid. Fotografie byla pořízena 4. srpna 1935. Necelé dva měsíce poté, se královna zabila nedaleko Küsnachtu při autonehodě..

Zdroj: René Mallieux: Le Roi Albert alpiniste; king-albert-foundation.ch

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Pravý břeh Labe

Ještěř - Údolní cesta VIIIa

3.5.2007

Vlastimil Peroutka, Jan Křížek

Středem údolní stěny přes 3 kruhy, šikmo vlevo (4.K) a při hraně na vrchol.

Ostrov

Moskyt - Trio DoleWa VII

(Masiv se nachází za Tělocvičnou vedle Věže Komářího údolí.)

7.5.2006

D.Dolenský, T.Dolenský, P.Waller

Sev. stěnou piliře podél hrany přes 2 K na temeno.

Moskyt - Fernetová víla V

7.5.2006

T.Dolenský, P.Waller, D.Dolenský, E.Soukupová.

Vpravo od hrany stěnou, později spárkou na temeno.

Rómský masiv - Skamenělý máslo VII

(Nachází se mezi Čtyřhranem a Šedou věží.)

10.6.2006

P.Waller a T.Dolenský

Z údolí středem stěny přes 2 K na terasu. Libovolně na temeno.

Rómský masiv - Dober móre VI

9.9.2006

P.Waller, T.Dolenský

Z terasy vpravo na hranu ke K a spárkou při hraně na temeno.

Rómský masiv - Gádžo a Šiksa V

9.9.2006, T.Dolenský, P.Waller

Z terasy vlevo od komína, trhlínou (BH) a stěnou na temeno.

Rómský masiv - Androverde IV

9.9.2006, P.Waller, T.Dolenský

Z terasy vlevo od cesty Gadžo a Šiksa stěnkou přes BH na temeno.

Šedá věž - Kanec Standa VII

10.6.2006, P.Waller a T.Dolenský

Údolní SZ hranou přes 2 K k 1. K Údolní cesty, dále šikmo vlevo na balkon a S cestou na vrchol.

Asiat - Hanoi desing IV

(Masiv se nachází hned za Rómským masivem jižním směrem.)

9.9.2006, T.Dolenský, P.Waller

JV hranou masivu (hodiny) na temeno.

Asiat - Trenky za soto VII

9.9.2006, P.Waller a T.Dolenský

Vlevo od cesty Hanoi desing Z stěnou přes 2 BH na temeno.

Kamil - Připálená brokolice V

(Masiv se nachází cca 10 m JZ od masivu Asiat.)

9.9.2006, P.Waller, T.Dolenský

Zprava na římsu a trhlínou, později spárkou na temeno.

Kareta - Normálka II

(Věž se nachází mezi Zkušební stěnou a Stínovcem.)

23.9.2006, P.Waller, T.Dolenský

Ze soutěsky od severu komínem na vrchol.

Kareta - Náhorní cesta II

23.9.2006, P.Waller, T.Dolenský

Od SV hrany šikmo vpravo ke vklíněnému balvanu a na vrchol.

Kareta - Šedé hlubiny V

23.9.2006, T.Dolenský, P.Waller

Z údolí od JZ hrany, stěnou přes K na balkon a cestou S dětmi na pláž na vrchol.

Kareta - S dětmi na pláž IV

23.9.2006, P.Waller, T.Dolenský

Z údolí od SZ hrany žlábkem na balkon a stěnkou vpravo (K) na vrchol.

Kareta - Hodinová hrana V

23.9.2006, P.Waller, T.Dolenský

SZ hranou (hodiny) a K na vrchol.

Kareta - Pěna dní VII

23.9.2006, T.Dolenský, P.Waller

Ze soutěsky vlevo od SZ hrany, stěnou přes hodiny a K n.v.

Karel - Jako za mlada V

(Masiv se nachází cca 15 m JZ směrem za Trpaslíkem.)

23.4.2007, P.Waller, D.Dolenský

Spárkou ve V stěně na temeno.

Karel - Došla červená VII

23.4.2007, P.Waller a D.Dolenský

Východní stěnou vlevo od spáry přes 2 K na temeno.

Trpaslice - Normální cesta I

(Věž se nachází hned za Trpaslíkem.)

23.4.2007, P.Waller, D.Dolenský..

JZ hranou na vrchol.

Trpaslice - Statečný trpaslík V

23.4.2007, D.Dolenský, P.Waller

SZ hranou na vrchol. Nejištěno!

Trpaslice - Koukej mazat! VI

25.4.2007

D.Dolenský, P.Waller

Z terasy na S straně, mírně zleva položenou stěnkou (BH) na vrchol.

Trpaslice - Doma budeš! IV

25.4.2007

P.Waller, D.Dolenský

Z terasy na S straně, severní hranou (BH) na vrchol.

Trpaslice - Kde jsi byl?! VII

25.4.2007

D.Dolenský a P.Waller

Východní stěnou trhlinami šikmo pravo ke K. Spárou šikmo na S hranu a cestou Doma budeš na vrchol.

Trpaslice - Hop na balvan II

25.4.2007

P.Waller, D.Dolenský

J stěnou pod slaněním vpravo na blok a stěnou na vrchol.

Šotek - Pod slaněním III

(Věžička před Romským masivem poblíž Čtyřhranu.)

24.4.2007

D.Dolenský, P.Waller

Z náhorní strany JV stěnkou na vrchol.

Šotek - Tenká nožička II

24.4.2007

D.Dolenský, P.Waller

J hrankou na balkón a zleva na vrchol.

Šotek - Údolní hrana V

24.4.2007, P.Waller, D.Dolenský

Údolní hranou přes K na vrchol.

Šotek - Malá neplecha II

24.4.2007, D.Dolenský, P.Waller

SV hrankou na vrchol.

Skály u Sloupu

Českolipská věž - Děčínská varianta VIIIa

6.5.2007

Vláďa a Zuzka Nehasilovi

Od 2. kruhu Voldřichovy cesty vpravo po hraně na vrchol.

STŘÍPKY..

HOCYBOJ 2007 zrušen

Mám špatnou zprávu pro všechny horolezce-cyklisty. S okamžitou platností ruším HOCYBOJ z důvodu polomů na trati. Velká část trasy by se musela objet po silnici, tudíž už by to nebyla taková hezká projížďka. Navíc účast odřeklo cca 10 lidí, takže se obávám nízké účasti.

Ale pokud lesáci cesty včas vyklidí, pokusím se uspořádat HOCYBOJ na podzim.

Tereza Sedliská

Ceredo – Nago

Jarní návštěva Itálie se uskutečnila 28.4. až 1.5.2007. Navštívili jsme oblast Ceredo – 2 dni a Nago - 2 dni, z toho jeden rest day. Ceredo se napoprvé dost špatně hledá, ale výsledek stojí za to. Pokud jedete v jednosměrce ve špatném směru – jedete správně – a jste už téměř u cíle.

Na rozdíl od prvního dojmu je tam poměrně dost pěkných cest i pro lezce standardního typu. Oklouzavost je na velmi slušné úrovni. Voda je blízko, spaní jsme také našli dobré – s výhledem do kraje, vína jsme vybrali optimálně s ohledem na poměr cena/výkon, tak co si víc přát..

Jeremy srdnatě bojuje s italským vápnem..

.....

V zimě občas jezdíme na běžky do Polska – teď se nám naposlouchaná polština hodila, protože na stejném místě působila poměrně rozsáhlá skupina polských lezců. Jak je dobré znát víc jazyků!

Jakási šikovná lezkyně zkoušela cestu (asi 7a) a my jsme s požitkem poslouchali konverzaci s borcem, který jí jistil:

Horní konec: „Do pierděle“

Dolní konec: „Nogy, nogy, stoj na nogach“

HK: „Kurva“

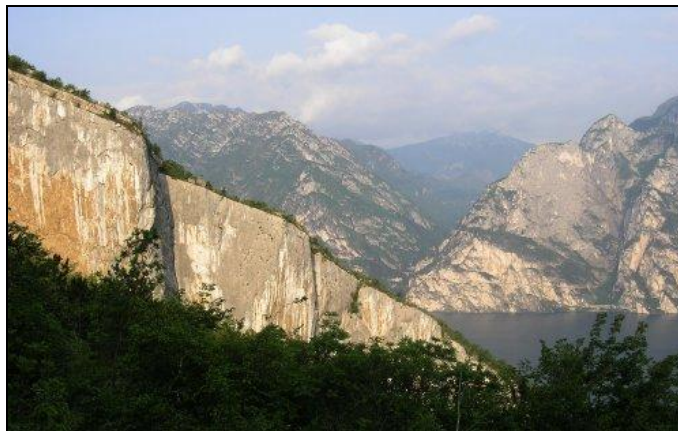
DK: „Také bobulky su tam..“

HK: „Také zajebané bobulky, do pierděle...“

DK: „Šumně, viež keď chceš“

HK: Různé varianty téhož, ale stále důrazněji..

Nakonec to vylezla – asi si stoupla na ty nadávky, co tak pilně pod sebe skládala... Hned jsme se cítili víc doma – kolik jazyků člověk zná...

Účastníci:

Jana Johnová, Jaroslav Jeremy Dunovský (CAO Děčín), Jan Kaněra, Petr Kučera (CAO Děčín)

Petr Kučera, CAO Děčín

Kýsa & Jana - Kalymnos

Více než výřečné SMS přišly od známé lezecké dvojky **Pavla Kýsy Bechyně** a **Jany Rezníkové**:

„Popijíme kávičku v přístavu Piraeus v Athénách a Ouzo k tomu. V 17 hodin nám jede trajekt na ostrov Kalymnos. Dnes má být 28°C. Budeme tu do 21. května 2005.“

Kýsa & Jana, Piraeus, 4.5.2005 v 6:06 ráno

„Zdravíme z Kalymnosu. Dnes padly cesty 6a, 6a+, 6c, 7a, 6b. Je tu 35°C, jsme úplně kakaoví. Moře je už na koupání. Popijíme kávu a vínko, doutníček to jistí.“

Kýsa & Jana, Kalymnos, 13.5.2005 ve 20:34 večer

Maják na konci vstupního mola v Piraeus v ranním slunci..

Jura pod nápojem lezců z Čech

Dva víkendy po sobě si šlo díky květnovým svátkům příjemně prodloužit a mnoho lezců toho využilo, aby navštívilo německou Frankenjuru. Pod některými stěnami bylo slyšet jenom češtinu.

V Juře skončil i **Vladimír Svítek ml.** (na snímku) s kamarády, když na poslední chvíli kvůli počasí změnil původní plán navštívit Semmering. Dařilo se a padla i nějaká ta devítka..

Foto © 2007 Jiří Chára

Rybiška & Horáček v Arcu

V sobotu 5. května 2007 se předčasně vrátili z Arca **Pavla Rybiška Pavlíková** a **Jan Horáček Horák**. Vyhнала je zima a déšť, přišlo skoro každý den. Honza napsal:

„...Hlavní cíl sice dosažen nebyl (jedna pěkná mnohadélková cesta), ale i tak dobrý. Pavla vylezla 6b+ OS, já 8a+ PP, tak alespoň nějaká útěcha. V sobotu jsme jeli ještě do Jury, tam Pavla dala spoustu 7 na OS a RP a já cestu Paranoid 10-. Bohužel jsem si v této cestě utrl nějaké poutko na šlaše nebo co.“

Při vši té smůle je to hodně kvalitní výčet! Hlavně, ať se bryz uzdraví nepříjemné poranění.

Foto © Jan Horák a Pavla Pavlíková

Závod na Sněžku - vítězova reportáž

Motto:

Z 1000 m n.m. silou maximálně obnovitelných zdrojů co nejsvižněji na vrchol Sněžky, jejími doly, hřebeny a stěnami.

Na Sněžce to bylo tak: Vyrážíme autem v počtu 5 ks v sobotu ráno z Prahy do Pece. Nastoupáme po pomalu začínající se zelenat sjezdovce pod Portašovy boudy, kde již začíná souvislý sníh. Riskuji, přezouvám se do maratónek a na sebe si беру jen tičko s dlouhým rukávem a lehkou mikinu. Pepa je také na lehko, ale nechal si pohorky. Turistický zbytek teamu zůstává vzadu a netuší, že jim tajně budu měřit čas.

Vyrážíme přesně v 11:30 z kóty 1000 m n.m. Na Růžohorkách je nám už jasné, co bude na Sněžce. Začíná prudký nárazový vítr, hustá mlha a sněžení.

Na Sněžce se v závětrí letmo obejmu s místní rotundou, kde je cíl a spěchám do přítmí místního bufetu Poštovna. V zápětí přibíhá Pepa s tím, že během se na jeho přesunu dá nazývat pouze prvních a posledních 5 metrů.

Červ, poté co přenocoval na nedalekém vlakovém nádraží, nastoupal v sobotu ráno na Sněžku. Tam si nechal baťoh a sestoupil do polského Obřího dolu. První část nastoupal rychle na lyžích. Pak ale chytil "doplňných" severozápadní vítr, který na jeho straně nebyl pouze nárazový. Nicméně vrstva ledu na jeho pravé tváři v teple Poštovny poměrně rychle roztála.

Po necelých dvou hodinách doráží i turistická část naší výpravy (Karel Hanžl s Dášou a Zdeněk Dvořák alias Zďeňček). Docela je cením, protože na podobné podmínky nejsou zvyklí, a přesto to nevzdali. Nadšení také patrné z toho, že je vidět, jaké tisíce nainvestovali do materiálu, který mají na sobě.

Po třech hodinách se sbíráme z Poštovny, abychom rozchodili medovinu dřív, než si sedneme za volant. Jednomu sympatickému chlápku pochválím skialpinistické lyže, na kterých právě vystoupal na Sněžku. Vzhledem k tomu, že od výšky 1200 m si všichni tykají, tak беру naprosto samozřejmě, že mi říká ahoj. Letmo odvětim čau a nořím se do mlhy, ale ihned mi dochází, že to byl ministr Martin Bursík. Napadá mě, jestli si náhodou nepřečetl o závodě na Sněžku na stránkách horosvazu, To bude asi vědět Červ, protože je jeho stranický kolega..

Tomáš Beneš, HO Alpin IV

Alpiniáda

Termíny a místa konání zbývajících soutěží čtyřboje

19.5. Oneroperocking: Bořeň, během jednoho dne deset jednoduchových cest co možná nejvyšší obtížnosti co možná nejčistším stylem, začátek za úsvitu, konec s prvními tóny večerní kapely.

20.5.-30.9. Alpinascent: reálný výstup v rámci malých středních a velkých velehor; srovnání např. alpské stupnice G1-G17 s ruskou 1B-5A.

8.-9.12. Nordwalkrallye: 3-etapový závod překonej jak umíš Pomezní boudy – Sněžka – Luční bouda; Luční bouda – Petrovka; Petrovka – Harrachov, Mumlavský vodopád.

Jan Červenáček Šlechta, KAČ Praha

Cesta "Přes rybu" přežena free sólo..

Občas nad některými lezeckými počiny prostě zůstává rozum stát. V pátek 29. dubna 2007 přešel **Hansjörg Auer** (na snímku) cestu „Přes rybu“ v jižní stěně Marmolady free sólo.

Tenhle třidvacetiletý student z rakouského Umhausenu už pár divokých kousků předvedl, přesto jeho jméno nebylo mezi lezci příliš známé. To se rozhodl razantně změnit, když do 1200 metrů vysoké stěny s obtížností 9- UIAA nalezl pouze v lezečkách, s helmou a pytlíkem magnézia. Výstup mu trval necelé tři hodiny.

Nepochopitelné..

Zdařilá vernisáž

Cestou do skalní oblasti Kozinec jsme se v pátek 30. března 2007 stavili na vernisáži naší kamarádky **Marcely Bernardové**, která vystavovala své kresby a malby společně s kolegou **Robertem Huškem** v Městské galerii v Železném Brodě.

Marcela (na snímcích v černých šatech) zraje jako víno a hlavně její olejomalby jsou fakt moc pěkné..

Foto © 2007 *Sponge*

Otvírání Skaláku 2007

V sobotu 21. dubna 2007 se za velké účasti 150 brigádníků uskutečnilo tradiční Otvírání Skaláku. Letošní začátek lezecké sezóny se s tím loňským nedá vůbec srovnávat. Celý duben bylo slunečné a velice suché počasí, což je zejména pro Hruboskalsko ta nejlepší kombinace..

Pro porovnání, jak vypadal duben letošní a loňský. Horní řádek je 2007, prostřední je rok 2006. Letos se mohlo lézt celý měsíc, loňský duben propršel a jen tři dny byla jakás takás možnost lezení někde na slunci..

Zdroj hruboskalsko.cz

Stoletá výročí v Labských pískovcích

1907 - 2007

Rok 1907 byl na nově dostoupené věže jedním z bohatších. Protože v sousedním Sasku již mnoho významných věží horolezcům k zdolání nezbývalo, začínali se soustředit i na naše skalní města a oblasti. Mezi prvovýstupci se to jen hemžilo lezci věhlasných jmen: **Willy Baudisch**, **Hanz Baumgart**, **Reinhold Greter**, **Max Kmetzsch**, **Rudolf Kopprasch**, **Albert Kunze**, **Paul Löschner**, **Arno Nietzold** a jinými.

Willy Baudisch, Reinhold Greter a Albert Kunze.

V přehledu je většina věží. Jestli v seznamu některé chybí (ať už z jakýchkoliv důvodů), to už si musíte zjistit sami..

Hřensko

Lovecká trubka - Jihovýchodní hřeben III; 12.5.1907, Reinhold Greter, M.Friedrich.

Václavská věž - Stará cesta II; 12.5.1907, Reinhold Greter.

Homole - Jihozápadní cesta IV; 13.10.1907, Reinhold Greter, R.Schade.

Labské údolí – pravý břeh

Horní jeskynní věž - Stará cesta II; 1907, Max Kmetzsch s druhy.

Mnich - Stará cesta II; 1907, Max Kmetzsch.

Ostrov

Kachna - Stará cesta II; 18.8.1907, Rudolf Kopprasch, P.Keppler, K.Wagner, A.Kunze.

Nedělní věž - Stará cesta III; 18.8.1907, Rudolf Kopprasch, P.Herzog, K.Wagner.

Srpnová věž - Stará cesta III; 18.8.1907, Karl Wagner, R.Kopprasch.

Rájec

Blíženci - Stará cesta II; 19.5.1907, Paul Löschner, K.Lommer, H.Baumgart.

Blíženci - Varianta II; 19.5.1907, Willi Baudisch, A.Nietzold, R.Finke.

Hláška - Stará cesta IV; 20.5.1907, Paul Löschner, A.Nietzold.

Pilátova věž - Stará cesta IV; 20.5.1907, Willy Baudisch, K.Lommer, H.Baumgart.

Sokolí věž - Stará cesta VII; 16.6.1907, Paul Löschner, W.Baudisch, A.Nietzold, H.Böttger, E.Ringel.

Uminělec - Stará cesta III; 16.6.1907, Arno Nietzold, P.Löschner.

Tisá

Sloní sloup - Stará cesta II; 10.8.1907, Reinhard Greter, A.Sievert.

Mumie - Stará cesta II; 23.8.1907, Rudolf Kopprasch

Foto © *Sponge*

Těžký život fotoreportéra

Udělat kvalitní lezeckou fotku je kumšt. O tom by mohli vyprávět celé romány všichni autoři fotografií z prostředí horolezců od **Viléma Heckela** až po **Heinze Zaka**. Fotograf musí být všude tam, kde jsou lezci. Na horách je nucený neustále horolezce předbíhat, pak udělá jeden dva snímky a může začít s jejich dobíháním, protože mu mezitím utekli. Tak to dělá celou cestu vzhůru (pak fotí samozřejmě na vrcholu) i celou cestu dolů. A to je jeho kletř o hezkých pár kilo těžší díky všelijaké aparatuře. Ve skalách zase musí nalézat do stěny, slaňovat k lezcům a ještě je nutit, aby to klíčové místo přešli ještě jednou. Nežádka má pak nalezeno víc, nežli vlastní aktéři..

Až vás příště bude zase nějaký kamarád obtěžovat s focením, zkuste to protentokrát vzít sportovně, ba se i na něj usmát. Když to vyjde, třeba vám někdy pošle nějaký ten pěkný obrázek z lezení..

Na tomto snímku zachytil **Petr Kučera** při práci samotného šéfredaktora CAO News. Nohy na tření v rajbuňku, levá ruka za nepatrnou lištu a pravá pořízuje záběr Pavoukovitého lezce. To vše bez zajištění vysoko v kolmé stěně..

Foto © 2007 Petr Kučera

Nazdar kamaráde!

Ve všeobecnou vědomost se tímto dává zvěst, že v podvečer dne 16. měsíce června se uskuteční potlach slavnostní u ohně ve skalách v Perštejně u příležitosti půlstoletého výročí narození „strejdy“ **Mekyho**.

Za všechny kamarády srdečně zve

v.z. **LeToš**

Padesátka Zdeňka Vaishara

Zdeněk Vajsharó Vaishar, toho času padesátiletý:

„Byly to stejně bezva časy, všichni do půlky zad vlasů a teď je nosím jenom já..“

Jak se sluší a patří, něco jsme na počest oslavence vylezli..

A všechno pak náležitě, až do rána, zapili..

Všechno nejlepší!!

Foto © 2007 Jiří Chára a Petr Kučera

PROSBA

Přímo na vrcholu věže Hřib poblíž Hamru na jezeře (oblast Děvinské polesí) si udělal hnízdo nějaký větší pták. Podle vajec a tvaru hnízda by to mohla být divoká kachna, která sice nepoživá výsad chráněného živočicha, ale klid na vyvedení svých mláďat si jistě zaslouží.

PROSÍME - pokud náhodou plánujete výlet do těchto zapomenutých koutů, nelezte alespoň do konce června na Hřib.

Díky..

Foto © 2007 Sponge

Gilotina - Hrana pádů

Gilotina, Malá a Velká věž, stojí v adršpašském obvodu Město a zaujme vás na první pohled úžasnými hladkými stěnami ohraničenými ostře řezanými hranami. Malou věž dostoupil v 23. června 1960 **Bohumil Sýkora** s **L. Sýkorovou** a **J. Stránským**.

Velká věž čekala na první úspěšné lezce až do 15. srpna 1964. **Karel Hauschke** a **K.Phillip** nastoupili pod severním rohem věže, komínem, spárou a stěnou dolezli na lávku, která je dovedla až doleva ke hraně. Tou nakonec dolezli pomocí dvou stavení na vrchol Velké Gilotiny. Cestu nazvali výmluvně Hrana pádů a její klasifikace je VIIIa (VIIIb).

Nádherná a fotogenická cesta je vždy velkou atrakcí pro kolemjdoucí turisty.

Autorem parádní fotky z titulní strany minulého čísla CAO News je **Petr Novotný** z Hradce Králové a nikoliv **Martin Štěrba**, jak jsme omylem uvedli. **Oběma se omlouváme!**

Foto © **Petr Novotný**, Hradec Králové

Slušně rozjetý O.H.E.C.

Martin Štěrba (na snímku) a jeho **Original Hazard Extreme Climbing Opava (O.H.E.C.)** stihl již letos zájezdy do El Chorra, Rathenu, Ostrova či do oblastí Hohe Wand v Rakousku. Máme příslibené nějaké inspirační fotografie a třeba za dlouhých zimních večerů vznikne opět i nějaké to poutavé vyprávění..

Papírový měsíc přelesený!

Jak jsme již psali, cestu Papírový měsíc XIIa přešel jako druhý po **Rostislavu Štefánkovi** v pondělí 30. dubna 2007 **Ondřej Beneš** z Dolní Žleb Company®. Klíč k přeletu našel více vlevo od tupé hladké hrany, odkud se vrací obtížným dvoukrokovým traverzem doprava. Tento způsob přeletu hodnotí jako 8b/8b+.

Kdo umí, ten umí...

Celý přelet byl natočený na video, z něhož jsou tyto obrázky. V Ondrovo podání to celé vypadá velice jednoduše..

Zdroj: euroclimbing.com

Tepličákům uletělo letadlo :o))

Netradiční reportáž z netradičního zájezdu do El Chorra

...no vlak už jsem párkrát dojížděl, to jo, ale letadlo?

... aneb "Altenburg je německy Lipsko ty vole" (prý někdo někde řekl :)
v Leipzigu před letištěm /to ještě nikdo nic netuší/
"...hele tady žádné Londýn není..."

začíná "boj" s časem :-)
Altenburg - vole, to je úplně jinde !!

odlet je 12.45 !!
"boj" pokračuje /s časem/
... to je naše letadlo !

ne, opravdu už **NE!**

Miloš se tak těšil :-)

„tam jsem měla sedět“ :-(
opakování v říjnu (2. pokus)

Text a foto řidič – paparazzi

>> **ciao** <<

Výzva všem myslivcům

Myslivci - stačí otevřít časopis Myslivost nebo navštívit některou jejich webovou prezentaci a určitě narazíte na nekonečné nářky nad vandaly, kteří jim ničí jejich myslivecká zařízení. Kolik času, práce i peněz je to stálo, postavit pěkný posed, jakou měli všichni radost, jak se z něj bude pěkně kosit vysoká a pak jim někdo nařízne šprusle nebo rozbije okýnka.

Jakkoliv můžeme s jejich koníčkem vnitřně nesouhlasit nebo mu nerozumět, tohle se opravdu nedělá. A dotyčnému patří ruce zpřerážet.

Proč ale myslivci mají ten blbý zvyk, střílet do všeho, co po cestě do lesa potkají? Rozstřílené tabule, dopravní značky turistické ukazatele.. a veleoblíbené vrcholové knihy.

Takže - páni myslivci - ty knížky, to jsou zase NAŠE zařízení. I NÁS stály mnoho práce, času, peněz a také NÁM přináší radost. Je to kronika skály a nikomu a ničemu tam nepřekáží.

Proto vás vyzývám - neničte nám naše zařízení - my ta vaše také neničíme..

Jiří Chára, naštvanej správce Vrabince

Dubnové číslo měsíčníku HORYDOLY

Získat Outdoor magazín Horydoly lze několika způsoby – buďto si ho koupíte za dvacet korun na novinových stáncích, nebo ho získáte zdarma v outdoorových obchodech a knihkupectvích, anebo si jej vyzvednete ve žlutých autobusech.

Další z možností je, stáhnout si kompletní časopis v elektronické verzi (.pdf) z portálu horydoly.cz.

Již deváté číslo měsíčníku Horydoly přináší např. články o boulderingu na Petrohradě, „itinerář“ cesty Schuster weg na Falkenstein, několik článků pro vodáky a hlavně pěkné fotografie.

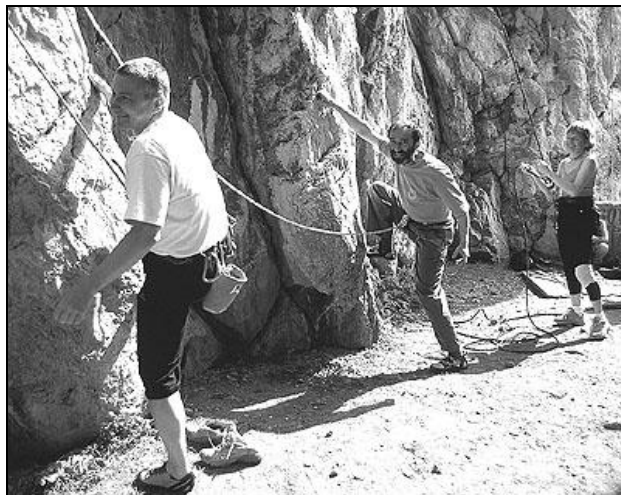
Vzhledem k tomu, že časopis můžete získat zdarma, je třeba počítat s větším podílem reklam nejrůznějších outdoorových výrobců a firem..

Zdroj: horydoly.cz

Rozhovor s Igorem Kollerem

Vynikající slovenský lezec a předseda JAMESu Igor Koller se chystal do Labského údolí. My se zase nachystali, že s ním při té příležitosti uděláme rozhovor. První pokus sice nevyšel, ale díky známosti naší **Martiny Táboříkové**, je rozhovor na dobré cestě. Určitě bude zajímavé si poslechnout, co Igor říká na nedávné sólové přežení jeho nejnámější cesty Přes rybu nebo na RP přežení cesty Fram..

Na snímku zleva **Andrej Belica** a **Igor Koller**. Jistí **Etka Vranková**..

Zdroj: james.sk

Skočte si na fotbal..

Altán-team a Pete-Ádr pořádají v sobotu 9.6.2007 v Adršpachu fotbalový turnaj horolezeckých družstev (5+1). Večer v restauraci Skalní město vyhlášení výsledků a další program: turnaj v pivních štafetách, hudba, ženy, víno a zpěv...

Jubilea v měsíci dubnu

Hned začátkem měsíce oslavil náš kamarád **Milan Drásta** z CAO Děčín kulaté 50. narozeniny a v polovině měsíce pak **Petr Vitásek Viták** z HO Český Ráj 40. výročí narození.

Přejeme všechno nejlepší, užívejte jara a sluníčka a žijte tak, jako by byl Ráj na Zemi..

Redakce CNS

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

KVĚTEN 2007

- 2.5. **Milan Drásta**, CAO Děčín
6.5. **Miroslav Cach**, předseda HK Sokol Bělá
4.5. **Pavel Hobulák Kala**, Česká Lípa
9.5. **Pavla SpiningBarbie Kudrhaltová**, CAO Děčín
13.5. **Jan Masár**, CAO Děčín
13.5. **Barbora Vechová**, CAO Děčín
14.5. **Petr Vitásek Viták**, HO Český Ráj
17.5. **Jiří Houba Chára**, předseda CAO Děčín
19.5. **Jitka Červená**, CAO Děčín
23.5. **Miroslav Mišík**, CAO Děčín
28.5. **Milan Myšák Myšík**, KUR sport
30.5. **Jan Švihnos**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...
-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 18.-20.5. **Sraz Jetřichovice**, místo bivak Jetřichovice, pořádá HK Varnsdorf, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294
19.5. **Lezení na Bořni**, (Alpiniáda 2007), během 1 dne vylézt 10 co možná nejtěžších cest.
19.5. **Výlet na Říp**, výlet na kolech, DC-Říp-DC, kontakt Jaroslav Uher, tel.732704808, jaroslav.uherst@seznam.cz
26.5. **OB Ještědské oblasti**, místo Mlýny u Č.Kamenice, kontakt Ivan Stibal - KOB Děčín, tel. 724596675,
27.5. **Popovičský scorelauf**, měřený trénink, místo – střelnice v Ludvíkovicích, kontakt Vladislav Nehasil tel. 724258115
1.-2.6. **Bezmezná Mezná**, hudební festival country a folkové muziky Bezmezná, místo Rabštejn u České Kamenice
1.-3.6. **Sraz v Roklici**
8.-10.6. **Zabílkův sraz**, lezení + posezení HK DC, místo Labák u Vojtěcha, kontakt Jaroslav Uher, tel. 732704808
9.6. **Bike OB**, orientační závod MTB v okolí Děčína, kontakt Ivan Stibal tel. 724596675, ivan.stibal@seznam.cz
16.6. **Hudy Boulder CUP 2007**, bouldering outdoor závody na přírodních kamenech, místo okolí Děčínského Sněžníku, kontakt hudycup@seznam.cz
16.6. **Běh 1. míle** (1609,34m), DC běžecký pohár, místo atletický stadion DC, kontakt Josef Vlk, tel. 412528544
21.6. **Letní Silvestr**, od 18 hod. ve Žlebu u Kostí, kulichy a rukavice s sebou – bude zima
23.6. **Sedmistovky**, závod HK Varnsdorf, místo Lužické hory, kontakt Karel Hofman, tel.776277294, ka.hofman@tiscali.cz
30.6. **Triatlon Doksy** (0,5-30-5), kontakt Jaroslav Novák, tel. 602160778, jaroslav.novak@sendme.cz

V příštím čísle CAO News

Alpské vrcholy za rohem od Michaely Loudové
Kukučkův memoriál nám přiblíží Luboš Třebo
Novinky z pískovcového dění
Mnoho nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 13.6.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- **Pavel Pavouk Černý** a **Petr Laštovička** se s vervou vrhli na dokončování několika svých projektů v Labáku. Výchozí stav byl Xa AF..
- Májové sluníčko přilákalo o svátcích do Ostrova mnoho horolezců. Na „hřichy svého mládí“ se přijel podívat i **Rudolf Ponocný** z CC Dubí..
- Volné dny jsme využili také k návštěvě **Příhráz**. Skály byly zcela lezcůproště, jen bikeři se proháněli po pěšinách. Nejvíce nás zajímal nový projekt **Petra Slaniny** na Kobyle. Zatím ještě visí v prvním kruhu smyčka..
- Loni a letos na jaře zavítal do naší severní lokality **Petr Waller** z Mladé Boleslavi a udělal zde s kamarády pár drobných prvovýstupů (viz. nové cesty). Foto příště..
- V neděli 6. května 2007 se **Vládovi** a **Zuzce Nehasilovým** podařilo náhodou udělat novou variantu Voldřichovy cesty na Českolipskou věž ve Sloupu. Sranda je v tom, že Vládovi cestu „vyradil“ nějaký náhodný místní „znalec“..
- Novou cestu natloukl na pravém břehu Labe také **Vlastimil Peroutka** a **Jan Křížek**. Údolní cesta za Villa vede na Ještěra středem údolní stěny přes 3 kruhy a dále šikmo vlevo přes 4. kruh ke hraně a na vrchol. K cestě Vlasta připojil poznámku: „Přelezeno bez maglajzu..“
- Velký skalní blok se koncem dubna zřítíl z **Centrálního masívu**, napravo od cesty Nilsong. Blok se po dopadu zcela rozsypl, takže pod skalami zůstal jen obrovský bílý písečný jazyk. Po vylomení bloku z Šourkovy věže, části Duranga a úplném rozpadu Harému na Apoleně je to další velké zřícení skal ve Skaláku v poměrně krátké chvíli...

Heslo na tento měsíc:

Jak mám vědět, co si myslím, když nečtu CAO News..

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 6. ČERVNA 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!